

BUTLLETÍ
DE
NOSTRA PARLA
(SECCIÓ CATALANA)

N.º 9

Gener - Febrer - Març 1922

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Boters, 16, primer. — BARCELONA

HONOREM LA NOSTRA LLENGUA

HA passat ja la Diada de la Llengua Catalana. Si no fos altra cosa que un espectacle o una festa acadèmica, la seva eficàcia seria gairabe nul·la.

La festa de la Diada de la llengua, ha d'ésser una mena d'exercicis espirituals. Hem de fer tots els catalans exàmen de consciència i veure si alguna vegada havem ofes o preterit el verb immortal de la nostra raça. Si la consciència ens diu que no havem estat bons catalans, car no es bon català aquell que menysprea la llengua pròpia, cal que ens esmenem. Bella cosa és veure el poble aplegat a l'entorn del flamareig d'unes banderes voleiadisses i sentir la veu manyaga i sonora de la tenora que diriau que es Catalunya que plora les llibertats perdudes, però no es aquesta la finalitat de la Diada.

Comencem l'any honorant el nostre verb, la qual cosa vol dir que hem de seguir honorant-la tots els dies de l'any. Cal que tots els catalans compreguin que la llengua es el patrimoni col·lectiu del nostre poble. La llengua és vostra, és meva i és de tots els que la parlen. Si vosaltres no li feu acatament, no espereu pas que la respectin els de fora de casa. La llengua es el nostre tresor espiritual. Quan els enemics de la nostra espiritualitat volen ultratjar-nos, es befen del nostre verb.

Per qué per a ferir-nos esgrimeixen aquesta arma tallant i feridora? Perquè saben que llengua i esperit son una mateixa cosa i que donant una llançada a la nostra llengua fereixen de retop el nostre esperit.